

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VIII Nr. 391

4 PAGINI, 25 BANI

Vineri 5 octombrie 1956

Sesiunile regionale ale lecturilor pedagogice

Lucrările pedagogilor

din regiunile Iași și Suceava

De curînd au avut loc lucrările primelor sesiuni regionale ale lecturilor pedagogice. Știrile primite din regiunile unde s-au desfășurat aceste sesiuni ne îndreptățesc să considerăm că această acțiune nouă a izbucnit să stimească interesul cadrelor didactice, antrenându-le în munca de studiere și popularizare a experienței pedagogice înalte.

Multe din lucrările prezentate la sesiuni au dovedit o temeinică înțelegere a problemelor pedagogice, rivină, dragoste și spirit creator în activitatea practică, constituind astfel pildă și îndemn pentru activitatea cadrelor didactice. Desigur, ca la orice început, n-au lipsit greutățile, iar callitatea lucrărilor și nivelul discuțiilor n-au răspuns todeauna scopului. Ceea ce este însă deosebit de valoros pentru acest început este tocmai faptul că s-au clarificat scopul și importanța noii acțiuni a lecturilor pedagogice.

Totodată, problemele ridicate de unele lucrări și discuțiile purtate în jurul lor au subliniat necesitatea unei mai mari preocupări pentru conținutul și metodele muncii instructiv-educative.

Participanții la prima sesiune a lecturilor pedagogice au câștigat încredere în posibilitățile lor de a duce o muncă de cercetare și au început să se gîndească, cu o exigență sporită, la pregătirea lucrărilor pentru sesiunea următoare.

Să tratăm temele

cele mai importante pentru munca instructiv-educativă

Lucrările prezentate la prima sesiune din regiunea Galați a lecturilor pedagogice au fost orientate, în parte, spre tratarea unor teme legate de probleme actuale ale învățămîntului și educației. Asemenea probleme au fost de pildă, prevenirea și înlăturarea supraincălzirii elevilor, îmbunătățirea muncii educative în școală, activitatea independentă a elevilor în timpul lecției, dezvoltarea exprimării corecte a elevilor în procesul de învățămînt, confecționarea cu mijloace proprii a materialului didactic etc.

Cu toată această varietate de teme trebuie să subliniem totuși faptul că au lipsit lucrări care să trateze aspecte ale predării fizicii, chimiei, științelor naturale — obiecte care contribuie la realizarea învățămîntului politehnic în școala noastră. De aici reiese faptul că profesorii de specialitate nu s-au preocupat suficient de această problemă.

Participanții la sesiunea lecturilor pedagogice din regiunea Galați au avut posibilitatea să cunoască munca depusă de cîțiva învățători și profesori din orașele Galați, Pcoșani, Tecuci și să afle cum au rezolvat aceștia unele probleme ale muncii instructiv-educative. În ceea ce privește metodele folosite de cadrele didactice, precum și realizările obținute într-un număr mai mare de școli din regiune.

Din referatul tovarășei Dorina Capod, intitulat „Din munca de formare a exprimării corecte a elevilor”, învățătorii au aflat de unele procedee pe care le-a folosit ea pentru rezolvarea cu succes a acestei probleme și au văzut diferite materiale didactice confecționate cu mijloace proprii pentru a fi folosite la lecțiile de dezvoltare a vorbirii.

Tov. Zamfira Tonescu și Grigore Tenie au vorbit în lucrările lor despre folosirea materialului didactic în predarea matematicii.

Referatul tov. Ion Robu, intitulat „Munca pentru formarea disciplinei conștiințe la elevii clasei I”, a arătat

Sesiunea lecturilor pedagogice din regiunile Iași și Suceava a avut loc în zilele de 29 și 30 septembrie, la Iași. Lucrările sesiunii, desfășurate în plină și pe secții, au înfăptuit un număr de 180 de cadre didactice din instituțiile de învățămînt și educație, inspectori, metodiști ai cabinetelor pedagogice, activiști ai organizațiilor U.T.M. și de pionieri precum și părinți ai elevilor.

Cele 18 lucrări prezentate au trezit un viu interes în rândurile participanților la sesiune, datorită importanței problemelor pe care le-au adus în discuție. Astfel, lucrarea prezentată în ședința plenară de tov. profesor G. Văideanu a arătat care sînt componentele sistemului de muncă al educatorului, încercînd totodată să dea o definiție a acestui sistem de muncă.

Lucrarea tov. profesor Octav Chitoanu, intitulată „Contribuții la folosirea metodei conversației”, a suscitată vii dezbateri. Autorul a expus experiența sa în legătură cu folosirea conversației în cadrul lecției, prezentînd material bogat din activitatea sa practică.

O lucrare care s-a bucurat, de asemenea, de multă atenție din partea celor prezenți la sesiune a fost aceea a tov. profesor Vasile Popa, care a tratat tema „Cum îmi educ copiii”. Prin problemele pe care le-a ridicat în legătură cu educația în familie, ea a stimulat discuții interesante.

Lucrarea tov. profesor Parfene Constantin — „Cum folosesc predarea limbii și literaturii române pentru a le forma elevilor concepția marxist-leninistă despre lume și a-i educa în spiritul morali comuniste” — a constituit o încercare, în mare parte reușită, de valorificare a experienței proprii în această direcție. Bine încheiată, folosind un material bogat care caracteriza momentele mai importante din munca autorului, lucrarea a reușit să generalizeze în bună măsură experiența unei activități practice apreciate de cadrele didactice.

Lucrări interesante au fost susținute și în cadrul celor patru secții. La secția învățătorilor, tov. Gh. Sireanu, tratînd tema „Dezvoltarea

Un stimulent pentru munca viitoare

In regiunea Constanța sesiunea lecturilor pedagogice s-a desfășurat în zilele de 22—23 septembrie. Ea a marcat un început bun pe drumul muncii de studiere și popularizare a experienței pedagogice înalte.

Din cele șase lucrări prezentate în ședința plenară a sesiunii s-a remarcat lucrarea tov. Anastasia Caludea, profesora la școala pedagogică de fete. Tov. Caludea a prezentat unele realizări în ceea ce privește încheierea colectivului de elevi, obținute în cei 3 ani cît a lucrat ca dirigintă la aceeași clasă. Sprîjindu-se în munca sa pe elevii utemiste care formau nucleul colectivului și ajutorată de profesorii clasei și de părinți, tov. Caludea a reușit să încheie un colectiv de pozitivă asupra dezvoltării elevilor.

Tov. I. Ciobanu de la școala medie din Fețești a prezentat în lucrarea sa unele aspecte din munca lui pentru introducerea politehnizării învățămîntului. Din referat s-au desprins o serie de probleme cu caracter educativ în legătură cu realizarea învățămîntului politehnic: problema disciplinei, influența muncii din atelier asupra cunoștințelor elevilor etc.

Deși temele lucrărilor prezentate în secții n-au fost suficiente de variate, totuși au ridicat probleme interesante. Astfel, tov. I. Trașcu, învățător din Medgidia, a arătat experiența sa în confecționarea și folosirea materialului didactic pentru predarea aritmeticii și gramaticii. Lucrarea a fost mult apreciată de participanți.

La secția de limba și literatură română s-a stimulat vii discuții lucrarea tov. M. Banu, profesoară la școala medie nr. 2 din Constanța, care s-a ocupat de problema dezvoltării vorbirii corecte la copii.

Plină de conținut a fost lucrarea tov. Ecaterina Cullano, profesoară la școala pedagogică cu limba de predare tătară, care a tratat tema „Cercușile literare ale elevilor”.

Cu toate lipsurile care s-au manifestat, realizările obținute în această sesiune trebuie să constituie pentru cadrele didactice din regiunea Constanța un stimulent pentru munca viitoare.

Un referat cu privire la problemele tehnicii noi. La discuții au luat parte numeroase cadre didactice care au subliniat necesitatea organizării temeinice a lucrărilor de laborator fizică în școlile medii, a formării deprinderii de calcul la elevi, precum și a organizării lucrărilor geodezice în cadrul matematicii. De asemenea au reieșit modalități practice de organizare a unor asemenea lucrări cu aparatura existentă și cu posibilitățile locale din școlile medii.

Participanții la sesiunea au vizitat fabrica de antibiotice din Iași, precum și platforma astronomică a școlii medii nr. 2 din Iași de unde s-au executat observații asupra planetei Marte.

Prof. Gh. Opași, secretarul filialei Iași a Societății de științe matematice și fizice, a prezentat referatul intitulat: „Elemente de politehnizare în predarea matematicii și fizicii în învățămîntul mediu”.

Prof. M. Petrovanu, din partea consiliului general al Societății de matematică și fizică, și prof. Ion Creangă, rectorul Universității „Alexandru Ion Cuza” din Iași au

CONSĂTUAREA DIRIGINȚILOR

În vederea ridicării nivelului muncii instructiv-educative, secția de învățămînt a raionului Dorohoi a organizat de curînd o consătuire cu diriginții. Pentru asigurarea unor condiții cît mai bune de discuție a problemelor, a fost comunicată din timp tuturor celor interesați.

Consătuirea a fost precedată de două ore educative deschise, ce au avut loc la școala medie mixtă din Dorohoi. Prima oră educativă a fost condusă de către tov. prof. S. Sluzinger, dirigintele clasei a VII-a și a avut ca temă organizarea colectivului de conducere al clasei. A doua oră educativă a fost condusă de către tov. Octav Guțu, dirigintele clasei a IX-a și a avut ca temă analiza situației la învățătură și disciplină a elevilor. În cadrul acestei ore s-au combătut anumite manifestări nesănătoase care mai persistă printre elevi și anume individualismul, supraaprecierea propriei persoane etc.

La consătuire, tov. Alexandru Ostafi a prezentat un referat cu privire la organizarea și desfășurarea orelor educative. Pe lingă susținerea teoretică a temei pe baza unei bogate bibliografii, referatul a adus numeroase exemple din experiența sa personală de diriginte. Referatul s-a ocupat atît de calitățile personale ale educatorului, cît și de modul în care acesta trebuie să-și organizeze munca. O atenție deosebită a fost acordată metodelor de cunoaștere a elevilor.

La discuție au participat numeroși pedagogi, printre care tovarășii G. Romîndașu, G. Porfiranu, R. Freinfeld etc. Aceștia au adus completări referatului și au comunicat aspecte in-

teresante din munca lor personală. Unii diriginți au remarcat faptul că mixtarea claselor a dus la îmbunătățirea procesului instructiv-educativ, colectivul mixt putînd să se dezvolte mai bine și prezentînd un simț mai accentuat pentru ordine, disciplină și punctualitate.

Consătuirea și-a atins pe deplin scopul, constituind un larg schimb de experiență între diriginți, fapt care a determinat pe participanți să propună ca asemenea consătuiri să aibă loc trimestrial.

GRIGORE DAVIDEANU

Citiiți în acest număr:

Din experiența școlii sovietice

(Pag. 3-a)

La școala tehnică de hidroamelorării

(Pag. 3-a)

Frecvență de sută la sută

Asigurarea unei frecvențe regulate a elevilor, chiar de la începutul anului școlar, constituie una din condițiile principale ale succesului muncii instructiv-educative.

Experiența ne-a dovedit că slaba frecvență a elevilor în primele zile după deschiderea cursurilor are urmări defavorabile pentru munca întregului an școlar. Elevii care la începutul anului absentează de la școală, nu-și procură la timp nici manualele și rechizitele școlare, nu asistă la primele lecții și astfel sînt lipsiți de o bază solidă, pe care să clădească

cunoștințele ce li se vor preda în noul an școlar. În asemenea cazuri, învățătorul sau profesorul este pus în situația să lucreze de la început cu elevii rămași în urmă la învățătură.

Pentru a preveni aceste deficiențe, cadrele didactice de la școlile din satele Făurești, Lăscăria, Cetățele și Surdești, raionul Lăpuș, au manifestat un viu interes în munca de lămurire a părinților și a elevilor. În scopul asigurării unei frecvențe de sută la sută. În acest scop, cadrele didactice au găsit forme variate de muncă pen-

P. CÔSTIN

Amărăciunile unei directoare

Pe fruntea tovarășei Valeria Aldiș, directoare școlii medii nr. 2 din Rimnicu Sărat, ca și în întreaga ei comportare, se întredă bine grijele care o frîmîntă. Munca de început de un școlar este într-adevăr grea pentru un director de școală. De felul cum pornește, de măsurile pe care le ia de la început, de rezultatele din iunie și apoi acest an școlar are atîtea elemente noi: aplicarea noilor planuri și programe, mixtura, politehnizarea etc. Tovarășa Aldiș a reflectat mult asupra lor. Experiența acumulată în cei 21 de ani de învățămînt se împetește strîns cu dorința puternică de a face bine fiecare lucru, în planul de muncă al școlii s-au cristalizat o mare parte din grijele care nu-i dau pace.

De valoarea măsurilor propuse în acest plan nu te poți îndoi. Tovarășa Aldiș cunoaște bine atît lipsurile muncii instructiv-educative, la fiecare disciplină în parte, cît și propriile cîmpuri de luptă. Este în stare să vorbească întregi despre lipsurile școlii și în predarea limbii române, în dezvoltarea exprimării orale și scrise a elevilor, în predarea algebrei, a geometriei plane, în predarea construcțiilor geometrice, în demonstrarea teoremelor, în corectarea temelor, despre propriile sale lipsuri în conducerea muncii metodice, în alcătuirea planului de muncă.

Cursurile de perfecționare au ajutat-o să-și dea seama cum poate rezolva în școală unele muncii metodice, cum poate alcătui un plan de muncă real, bazat pe cunoașterea temeinică a situației din școală. Bazată pe acest ajutor, tovarășa Aldiș va îndruma și conduce mai bine procesul de învățămînt din școala sa, va înfrînta cu mai multă pricepere unele din greutățile pe care le întâmpină în această muncă grea și importantă. S-o lășăm să-și dea seama de valoarea învățămîntului politehnic realizată și ridici în primul rînd, în mod substanțial, ni-

velul științific al predării matematicii, fizicii, chimiei, științelor naturale, desenului și, în general, al tuturor obiectelor de studiu. Doresc din toată inima să fac acest lucru. Mi-am propus chiar să intensific munca de îndrumare, să asist cît mai des la disciplinele științifice, să organizez vizite în întreprinderi, să cer sprijinul școlii profesionale metalurgice pentru a înființa clasele a VIII-a în activitatea produc-tivă. Pornim însă la muncă cu greutăți mari, unele inerente acestui început, altele provocate de-a dreptul de stilul de muncă al organelor de îndrumare și control de la secția de învățămînt raională și de la cea regională, ale organelor Ministerului Învățămîntului.

Cele două clase a VIII-a sînt prea numeroase. Asem că 49 de elevi în fiecare clasă. Ne lipsesc la clasă a VIII-a manualele de botanică, de algebră, de istorie antică, de limba română, de limba latină. Editura didactică și pedagogică ne-a promis că va fi gata cu istoria antică în decembrie și cît pînă atunci va trimite primele 3 capitole sub formă de fascicole. Deocamdată, școala noastră a primit niște fascicole din istoria R.P.R. pentru clasele a X-a. Noi avem nevoie urgentă de cele pentru clasele a VIII-a, deoarece la clasă a X-a programul prevede 40 ore de recapitulare a materiei de clasă a VIII-a și a IX-a și deci fascicolele vor fi necesare abia mai tîrziu. Nu avem încă manual de istoria literaturii la clasă a X-a. A ignora greutățile pe care o simt elevii în asimilarea cunoștințelor la aceste materii la care lipsesc manualele, înseamnă pur și simplu a subaprecia importanța manualului ca auxiliari prețioși în munca profesorilor și a elevilor, dar mai ales a elevilor.

Unele instrucțiuni ale Ministerului Învățămîntului sînt dese și prea îngrate, provocînd greutăți serioase în munca noastră. De pildă, instrucțiunile soșite de curînd cu privire la scoaterea algebrei la clasă a

VI-a puteau fi trimise mult mai devreme. De ce să punem profesorii în situația să-și refacă planificarea? A trebuit să muncim mult și la refacerea oraulor!”

Of-ul cel mai mare al tovarășei directoare este legat de felul cum a fost ajutat de organele de îndrumare și control de la raion, de la regiune și de la minister. „De doi ani de zile, de cînd conduc școala — aceasta este al treilea — nu am avut nici o inspecție în școală. Doar anul trecut a venit în perioada recapitulării o brigadă de la regiune. Au asistat cîțiva tovarăși la cîteva ore, au tras concluzii favorabile și au promis o concluzie verbală pe care nu l-am primit nici pînă acum. De la minister nu s-a rădicat nimeni pe aici. Probabil că drumul se oprește la Buzdău. Tovarășii inspectori de la raion cred că noi mergem bine și nu sînt niciodată să vadă cum muncim. Și rău fca. Ochii străin vede mult mai bine lipsurile. Alti eu, cît și cadrele didactice de la școala noastră am învățat mult din sarcinile noastre de îndrumare”.

Și rîsîndu-și filele cu planul de muncă tovarășa Aldiș arată toate problemele în rezolvarea cărora i-ar prinde bine o îndrumare cît de cît din partea tovarășilor inspectori școlari. Insistă mai ales asupra organizării muncii metodice la clasele I-IV și la clasele V-VII, asupra organizării activității practice, asupra grijii cu care trebuie aplicate noile programe, asupra conținutului muncii în orele educative.

În regiunea Ploiești, ca și în alte regiuni ale țării, mai există, desigur, mulți directori de școli care, ca și tovarășa Aldiș, simt nevoia unui ajutor direct din partea organelor de îndrumare și control, care să ajute și să analizeze minuțios și competentă a muncii pe care o desfășoară. Este timpul ca inspectori școlari să nu se prelungească așteptările.

Prof. M. POPESCU

ARMATA R.P.R. — armată a păcii și apărării muncii pașnice, constructive a poporului român

Ca în fiecare an, la 2 octombrie, poporul nostru muncitor și fiii săi îmbrăcați în haine militare au sărbătorit Ziua Forțelor Armate ale Republicii Populare Romine.

Ziua de 2 octombrie are o adîncă semnificație. Intrată în rîndul marilor sărbători ale poporului român, ea reamintește de crearea de către P.C.R. a primelor unități militare rominești legate de popor, amintite de ajutorul ce ni l-a acordat U.R.S.S. în lămurirea și înfrîngerea Armatei Populare. În urmă cu 13 ani, la 2 octombrie 1943, la cerea prizonierilor romini, poporul sovietic, prin guvernul său, și-a dat asentimentul la înființarea pe teritoriul Uniunii Sovietice a Diviziei „Tudor Vladimirescu”.

Divizia „Tudor Vladimirescu” și celelalte 14 divizii rominești ce au participat pe frontul antifascist și-au adus din plin aportul la eliberarea poporului nostru și a popoarelor marșiar și cehoslovac, înscind mari fapte de armă și eroism în marea carte a salvării popoarelor de sub jugul greu al fascismului.

Pentru poporul nostru, 2 octombrie 1943 reprezintă începutul materializării luptei partidului pentru formarea unei armate populare. Divizia „Tudor Vladimirescu”, gărziile patriotice antifasciste și întreaga muncă dusă de partid pentru democratizarea armatei au constituit premise importante în lămurirea Armatei Populare.

Făurirea Forțelor Armate ale Republicii Populare Romine reprezintă una din cele mai mari realizări ale poporului nostru, obținute sub conducerea înțeleptului și priceputului nostru conducător — Partidul Muncitoresc Român.

sănătoaselor principii ale celei mai înalte morale — morală comunistă. Respect față de omul muncii, atîdnina comunistă față de muncă, străduința de a fi întotdeauna și peste tot exemplu pozitiv pentru subordonații, dezvoltat spirit creator, cinste, modestie, comportare justă în întreaga sa activitate — acestea sînt numai unele din trăsăturile ce caracterizează ofițerul Armatei noastre Populare. Slujirea cu abnegație a intereselor poporului, apărarea patriei împotriva tuturor apăsărilor constituie datoricia cea mai sîntă a militarului nostru de astăzi.

Armata noastră este continuatoarea bogatelor tradiții de luptă ale poporului nostru, ridicate pe o treaptă mai înaltă de luptă eroică a clasei muncitoare, de jefurile și lupta nerînăricată a comunistilor. Educarea militarilor în spiritul tradițiilor de luptă ale poporului reprezintă o deosebită forță însușitoare în ridicarea continuă a conștiinței politice a militarilor. Faptele mărețe de luptă ale înaintașilor nostri li îngăduim pe militari să depună toate eforturile în activitatea lor pentru a le fi demni urmași.

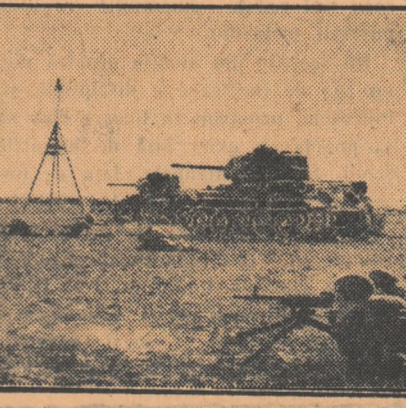
Armata R.P.R. își trage țărnia din ordinarea democrat-populară, din unitatea deplină de interese și aspirații ce există între armată și popor. Înviătura marxist-leninistă pe care partidul a pus-o la baza educării ei, știința militară a socialismului după

care se conduce și instruește fac ca armata noastră să fie puternică, de nelnyvna.

Armata noastră este puternică pentru că e condusă și îndrumată de Partidul Muncitoresc Român. Conducerea de către partid însuși militarii lor încredere în forțele de nelnyvna ale poporului, convingerea în superioritatea ofițerilor noastre democrat-populare și a forței largăului socialist.

Armata R.P.R. își aduce întreaga contribuție la construirea socialismului. Ea a devenit o înaltă școală de educație patriotică și cetățenească. Ea dă patriei nu numai luptători pri-capului și curajoși, înzestrați cu înalte calități morale și de luptă, ci și cadre calificate pentru industrie și agricultură, care, după terminarea serviciului militar, participă cu și mai mult succes la înfăptuirea socialismului.

Succesele pe care le obțin militarii în lămurirea continuă a forțelor armate, în pregătirea lor de luptă și politică, umplu de mîndrie inimile oamenilor muncii din patria noastră. Înconjurînd cu dragoste și căldură pe militarii Armatei Populare, poporul muncitor le urează noi succese în perfecționarea măiestriei militare, în însușirea calităților morale și de luptă ale militarilor de tip nou pentru a fi demni apărători ai ecumpei noastre patrii — Republica Populară Romină.

Militari ai Forțelor Armate ale R.P.R. pe cîmpul de exerciții.

Pentru politehnizarea învățămîntului

Între 29 septembrie și 1 octombrie a avut loc la Iași la Universitatea „Alexandru Ion Cuza” o consătuire interregională consacrată dezbaterii unor probleme privind politehnizarea învățămîntului mediu. La această consătuire organizată de Societatea de științe matematice și fizice din R.P.R. filiala Iași, au luat parte cadre didactice din învățămîntul mediu din regiunile Iași, Suceava, Bacău și Galați, precum și oameni de știință din domeniul matematicii și fizicii din instituțiile de învățămînt superior din Iași.

Prof. M. Petrovanu, din partea consiliului general al Societății de matematică și fizică, și prof. Ion Creangă, rectorul Universității „Alexandru Ion Cuza” din Iași au

scos în evidență importanța consătuirilor pentru politehnizarea învățămîntului.

Participanții la consătuire au ascultat două conferințe de informare științifică și metodică: conferința academicianului Al. Myller intitulată: „Suprafața — o lume întreagă” și a prof. Adolf Halmovici privind problema modernizării conținutului matematicii în școlile medii.

Prof. Gh. Opași, secretarul filialei Iași a Societății de științe matematice și fizice, a prezentat referatul intitulat: „Elemente de politehnizare în predarea matematicii și fizicii în învățămîntul mediu”.

Prof. N. Calinicenco a prezentat

Din experiența ȘCOLII SOVIETICE

Învățămîntul politehnic în R.S.F.S.R.

Îndeplinind indicațiile Partidului Comunist și pentru dezvoltarea învățămîntului politehnic, școlile din R.S.F.S.R. caută și găsesc mereu noi și noi mijloace pentru înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă.

În învățămîntul politehnic s-a profilat un sistem determinat. Elementele principale ale acestui sistem sînt: studiul bazelor producției la lecțiile de fizică, chimie, biologie, matematică, desen liniar și, în parte, geografie, înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă în atelier și pe loturile școlare experimentale, efectuarea cursurilor practice de mașini, de electrotehnică și de bazele agriculturii, familiarizarea elevilor cu ajutorul excursiilor, cu munca întreprinderilor, a S.M.T.-urilor, sovhozurilor și colhozurilor, practica productivă în industrie și agricultură, înarmarea elevilor cu cunoștințe în cercuri și în cadrul diferitelor cursuri facultative care le dau o pregătire specială.

În planul de învățămînt al primelor patru clase sînt prevăzute lecții — activități practice în atelier și pe loturile școlare, iar în clasele VIII—X — cursuri practice de mașini, de electrotehnică și de bazele agriculturii. Programele cursurilor practice de mașini și bazele agriculturii sînt prelucrate diferit pentru școlile orașenești și cele sătești, dar programa de electrotehnică este aceeași pentru amîndouă.

Cursurile de mașini și de agricultură pentru școlile orașenești prevăd familiarizarea teoretică și practică a elevilor cu operații de lăcătușerie și montaj, cu prelucrarea termică a metalelor, cu prelucrarea metalelor la strung, cu problemele principale privind structura și principiile de funcționare ale mașinilor și mecanismelor, cu lucrările complexe de asamblare, cu bazele culturii plantelor și creșterii animalelor. În afară de aceasta, programa prevede studierea automobilului.

Programa cursurilor practice pentru școlile sătești prevede familiarizarea elevilor, mult mai pe larg decît în școlile orașenești, cu bazele culturii plantelor și creșterii animalelor, cu metodele de cultivare a solului, cu semănătoarele, plantatoarele și alte mașini.

În cursul practic de electrotehnică (pentru școlile orașenești și sătești) se prevede studierea aparatelor electrice de măsurat, a mașinilor electrice cu curent continuu, alternativ și trifazic, a problemelor de telefonie și radio-comunicații.

Pentru o mai rapidă realizare a politehnizării școlii și a legăturii ei cu viața s-a hotărît nu numai să se introducă noi obiecte care să dea cunoștințe de bază cu privire la problemele producției, dar și ca elevii să lucreze direct în întreprinderi, în colhozuri și sovhozuri, pe loturile școlare și în atelier.

Congresul a cerut reorganizarea învățămîntului în direcția unei mai mari specializări în producție, astfel încît tinerii și tinerete care termină școala de 10 ani să aibă nu numai o largă cultură generală, ci și să fie pregătiți pentru munca practică. Îndeplinind aceste indicații, Ministerul Învățămîntului și Academia de științe pedagogice au revizuit planul de învățămînt al școlilor și au efectuat în el schimbări esențiale. S-a mărit numărul lecțiilor și al lucrărilor practice în atelier și pe loturile școlare experimentale școlare. Se propune ca în clasele VIII—X să se introducă în locul cursurilor practice de mașini, electrotehnică și bazele agriculturii cursuri cu privire la bazele producției industriale și agricole și practica productivă a elevilor în întreprinderi, colhozuri, sovhozuri și S.M.T.-uri.

În acest an școlar, 500 de școli medii și 177 de școli internate din R.S.F.S.R. vor lucra după noul plan de învățămînt. Experiența lor va permite Ministerului Învățămîntului să verifice trînciua acestui plan, să introducă în el corective și apoi să-l generalizeze în toate școlile.

Multe școli sătești au organizat în vara anului trecut practica în producție a elevilor din clasele superioare. În cadrul practicii elevii s-au familiarizat cu cele mai importante ramuri ale agriculturii și cu agrochimia, au dat ajutor colhozurilor și sovhozurilor în desfășurarea lucrărilor agricole de bază.

O muncă interesantă în această privință a desfășurat școala medie din Grigoropol, regiunea Stavropol. Cu ajutorul conducerii colhozului „Rusia” școala a organizat din rîndurile elevilor o brigadă de sine stătătoare care lucrează în colhoz de-a lungul întregului an. În perioada cursurilor școlare fiecare membru al brigăzii lucrează câte două ceasuri pe zi, iar în timpul vacanțelor de vară — șase ceasuri. Norma de muncă pentru elevii este cu 25 de procente mai scăzută decît norma adulților, dar plata este aceeași. În anul curent s-au rezervat pentru brigada școlară 156 de hectare din pămîntul colhozului, pe care s-au amenajat o grădina, culturi de cîmp și zarzavaturi.

Participarea directă la producția colhozului, ca și plata ridicată contribuie la trezirea dragostei elevilor pentru munca agricolă. Acum, în timpul Stavropol se numără peste 120 de astfel de brigăzi.

Mult interes prezintă experiența școlilor din regiunea Riazan, unde a luat o mare amploare patronajul școlilor asupra vitelor tinere și asupra cultivării porumbului pe cîmpurile colhoznice. În anul trecut, elevii din această regiune au ajutat crescătorii de vite să îngrijească peste 34.000 de capete de vite; în același an ei au obținut o recoltă bogată de porumb.

În anul acesta, școlile din regiunea Riazan au organizat practica de vară în producția a elevilor din clasele V, VI, VII, VIII și IX. Colectivul pedagogic a pus la punct programul muncii în vacanță. Îndeplinind acest program, elevii și-au lărgit cercul cunoștințelor agronomice, au căpătat deprinderi practice folositoare.

Școlile dispun acum de nenumărate forme pentru practica de vară a elevilor în producție. Printre ele se numără: tabăra comsomolistică și de elevi în colhoz, brigada formată din elevii unei clase, brigada formată din

elevi din diferite clase, care locuiesc în colhozul pe teritoriul cărui se află școala, grupe de elevi în brigăzile colhozului. Conducerea tuturor acestor forme o au pedagogii, specialiștii și fruntașii colhozului.

O mare atenție merită taberele comsomoliste din colhozuri. Ele îmbină cu succes munca în producție a elevilor cu odihna lor. Totodată, această formă răspunde telurilor de producție ale colhozului. Munca organizată sub conducerea profesorilor și specialiștilor colhozului satisface în largă măsură familiarizarea elevilor cu producția colhoznică, le dă posibilitatea să capete și să perfecționeze deprinderile de muncă agricolă. Un regim precis al zilei în tabără permite să se îmbine rațional munca și odihna elevilor. Cheltuiua pentru alocare, cum este și just, o iau asupra lor colhozurile.

Dezvoltarea învățămîntului politehnic cere în momentul de față îmbunătățirea bazei materiale a școlilor. Iată de ce Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R. organizează în școli ateliere, înființează loturi școlare experimentale, extinde producția instrumentelor și utilajelor pentru ateliere și cabinete. În acest an, industria pregătește pentru școli, pe baza comenzii Ministerului Învățămîntului, peste 14.000 de strunguri, mai mult de 8.000 de mese de șimplărie, 250.000 de truse de radiotehnică, 200.000 de stații electrice și multe altele.

Sarcinile învățămîntului politehnic cer să se abordeze dintr-un nou punct de vedere problema pregătirii cadrelor de pedagogi, cer să se introducă schimbări în planul de învățămînt și în programele institutelor de învățămînt superior pedagogic. Începînd din acest an școlar durata învățămîntului în institutele pedagogice a crescut de la 4 ani la 5 ani.

Învățămîntul politehnic este o problemă nouă. El nu poate fi rezolvat numai de sus; este necesar, pentru rezolvarea lui, experiența școlilor, verificată de viață.

G. VLASOV
director adjunct al Direcției școlilor din Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R.

Se dezvoltă învățămîntul de cultură generală

Astăzi există în U.R.S.S. 220.000 de școli de cultură generală. Numărul elevilor cuprinși în aceste școli este de 30.000.000. Învățămîntul de cultură generală este gratuit.

Elevii au primit în această toamnă 138 de milioane de manuale școlare.

În acest an s-au deschis primele școli-internale, în care peste 70 de mii de copii sînt înțreținuți pe de-a-ntregul de stat.

In regiunea Sahalin

15.000 de copii de 7 ani din Sahalin au pîdit anul acesta pentru prima oară pragul școlii. Numărul elevilor din această regiune a ajuns la o cifră neînțasă rînd acum aici — 100.000. Elevii multor școli sătești au început noul an școlar în școli bine construite.

Cadrelor de pedagogi din școlile regiunii Sahalin li s-a complexat studiile în instituțiile de învățămînt superior din Moscova, Leningrad și alte orașe.

Studenți străini în U.R.S.S.

În instituțiile de învățămînt superior din Uniunea Sovietică au studiat anul trecut circa 13.000 de studenți străini. În anul acesta, numărul lor s-a mărit cu 3000 de studenți și circa 1000 aspiranți.

Ca și în anul trecut, în instituțiile de învățămînt superior din U.R.S.S. învață studenți din toate țările de democrație populară. Se așteaptă ca anul acesta să vină tineri din India, Indonezia, Birmania, Egipt, Algeeria, Ceylon, Tailanda, Laos, Cambodgia, Mexic, Argentina.

La rîndul lor, 500 de studenți sovietici au plecat în studii în străinătate. Maiți din ei vor studia în țările de democrație populară. Crește numărul studenților sovietici din Franța. De asemenea o serie de studenți pleacă în Anglia, Danemarca, Finlanda, Italia.

Legătura dintre casa de copii și școală

Una dintre preocupările permanente ale directorilor și educatorilor din casele de copii este stabilirea unor relații principale, sistematice, între casa de copii și școală.

Colaborarea casei de copii cu școala trebuie să înceapă încă din primele zile ale anului școlar. În privința cunoașterii copiilor, educatorul trebuie să furnizeze învățătorului, respectiv dirigintelui și profesorilor clasei, toate datele: locul și modul cum au învățat elevii înainte, nivelul de dezvoltare a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor lor, a memoriei și a gândirii lor, bogăția și precizia vocabularului; cele mai importante lacune, măsura în care sînt deprinși să muncească independent, ce interese au, care e starea sănătății lor.

În această țară, educatorul trebuie să cunoască încă de la începutul anului planul de muncă al dirigintelui, să-și extragă din el o serie de date, iar dirigintele să studieze planul de muncă al educatorului. În felul acesta se asigură unitatea de cerințe și se evită paralelismul și supraîncărcarea. În ambele planuri este bine să se prevadă măsuri unitare în ce privește organizarea regimului zilnic, modul cum trebuie îndeplinite temele pentru acasă, cum să se deslășoare munca cu elevii care rămîn în urmă, munca de recapitulare la începutul și la sfîrșitul anului școlar, cum să se organizeze munca educativă.

Experiența anului trecut subliniază în mod clar importanța și necesitatea acestei colaborări. În casa de copii nr. 1 din Sibiu, de pildă, educatorul copiilor din clasa a VI-a tov. Manteanu, a asistat permanent la ședințele consiliului pedagogic al școlii și la ședințele cu părinții, a discutat fiecare măsură educativă cu tov. Coșerescu, dirigintele clasei. Același interes l-a manifestat și tovarășul diriginte față de măsurile luate în casa de copii. În cadrul discuțiilor comune s-a lămurit de ce unele metode și procedee propuse nu sînt potrivite cu particularitățile individuale ale copiilor respectivi, cu condițiile lor de viață. Aceste discuții au contribuit în mare măsură ca educatorul, dirigintele și profesorii să procedeze în mod unitar, atât în privința pedepselor, cit și a stimulărilor.

La menținerea unității de cerințe a contribuit în mare măsură faptul că educatorul a asistat în fiecare săptămînă la cîte trei lecții ținute la școală, a cercetat zilnic carnetul de corecționă, că a verificat regulat casele pentru a constata observațiile făcute de profesori, că a cercetat notele obținute de elevi. De asemenea, au contribuit la menținerea acestei uni-

tați vizitele regulate ale dirigintelui și ale altor profesori în casa de copii și participarea lor la ședințele consiliului pedagogic al casei, planificarea unor îndrumări cu privire la munca independentă mai ales în perioada recapitulării, preocuparea pedagogilor de a arăta copiilor cum să învețe, cu ce să înceapă, cum să se pregătească la fiecare obiect. Profesorii au combatut greșelile pe care o făceau unii copii din clasele I-IV, care considerau teme pentru acasă numai pe cele scrise. Lesau arătat de ce trebuie să înceapă cu învățarea (reguli la aritmetică, gramatică, textul la geografie) înainte de a rezolva problemele, de a efectua exercițiile de gramatică, de a desena hărți etc. De asemenea, au dat consultații sau au antrenat la lecții suplimentare pe elevii care aveau lacune.

Rezultatele acestei munci nu au întîrziat să se vadă. Dacă la sfîrșitul pătrarului I, din cei 17 elevi de clasa a VI-a proveniți din casa de copii numai 4 erau promovați, restul fiind căzuți la una sau mai multe materii, pînă la sfîrșitul anului nici un elev nu a fost repetent. Cu cei 5 corijenți s-a lucrat intens în timpul vacanței, astfel că în momentul de față, întreaga grupă de 17 elevi se găsesc în clasa a VII-a.

Toți cei 17 elevi lucrează acum în mod independent, ceea ce constituie un aspect încă foarte rar în mare parte din casele de copii. Fiecare elev din clasa a VI-a de la casa nr. 1 din Sibiu începe cu obiectele care i se par lui mai grele, lucrează calm, susținut, discutînd numai strictu necesar și atunci în șoaptă, pentru a nu stîngheri munca celorlalți. Nimic nu e forțat sau stîngit în altitudine, în activitatea lor, fie că e vorba de pregătirea lecțiilor, fie că e vorba de așezarea cărților și rechizitelor în dulapul propriu, de jucăria pe leșenul din curte.

La casa de copii nr. 5 din București, colaborarea cu școala în rezolvarea problemelor muncii instructiv-educative ocupă de asemenea un loc important. Tot astfel la casa de copii nr. 4 din Cluj, unde legătura cu școala a fost în anul trecut foarte strînsă și rezultatele la învățătură sînt bune. Casa de copii din Făgăraș colaborează îndeaproape cu școala pentru cunoașterea copiilor. De exemplu, tov. Nicolae Rachieru, profesor de matematică, a început încă din primele zile de școală să ducă o muncă sistematică pentru cunoașterea amănunțită a fiecărui elev. O bună colaborare cu școala au realizat și educatorii de la casa de copii din București, care deosebire de cei care lucrează la clasele a VI-a și a VII-a.

În pînă, mai există case de copii și școli unde lipsa de colaborare duce la perpetuarea unor grave lipșuri și greșeli în muncă. Mai există cadre didactice a căror atitudine față de elevii din casele de copii este deosebit de proastă. Astfel de cadre refuză să-și primească în clasă lor pe elevii proveniți de la casa de copii sau dacă li primese nu se preocupă deloc de ei, așezîndu-i undeva, în fundul clasei. De exemplu, învățătorul Iolanda Gabriela Libertă, care a predat în anul trecut la clasa I-a, a lăsat repetente 9 elevi din casa de copii nr. 2. Sîmbil, deși cel puțin 3 dintre aceștia ar fi putut să treacă clasa, dacă ar fi fost ajutați.

O atitudine nejustă față de elevii din casele de copii a dovedit anul trecut și școala medie din Sinaia. În timpul anului școlar, majoritatea profesorilor de la această școală au avut o atitudine distanțată față de elevii de la casa de copii. Foarte des elevii erau desemnați cu termenul de „căminieri”. Nu a existat deloc preocuparea de a da consultații acestor elevi. Dirigintele clasei a V-a „B”, a cerut telefonice date necesare completării catalogului. Din cauza modului defectuos cum se dădeau temele pentru acasă, chiar celor mai buni elevi li trebuiau peste patru ore ca să-și poată îndeplini temele. Deși brigada a Ministerului Învățămîntului a trasat școlii sarcina de a lupta împotriva acestei supraîncărcări și a indicat procedee de lucru, toată vremea s-a constatat nici o îmbunătățire pînă la sfîrșitul anului școlar. Consiliul pedagogic pentru încheierea anului școlar s-a ținut fără participarea directorului casei de copii sau a educatorilor.

Tot lipsa de colaborare și metodele defectuoase de muncă ale învățătorilor, profesorilor și educatorilor li se datorează și faptul că unii elevi proveniți din casele de copii au stăpînit posibilitățile de a face compuneri. De cele mai multe ori, elevii notează cuvînt cu cuvînt ceea ce spune de profesorul de limba română și trec cele notate fără cea mai mică schimbare, în mod cu totul mecanic, pe caietul curat. Cei ce nu au putut lua notițe „bune” la școală, copiază această după caietele celorlalți, fără să depună nici cel mai mic efort de gândire. De exemplu, la casa de copii nr. 2 din Sibiu, la compunerea intitulată „Greuceanu”, dată de curînd elevilor de clasa a V-a, se puteau vedea rînduri întregi în care înșiruirea cuvintelor nu avea sens logic. Pe lângă aceasta, la fiecare rînd exista cel puțin o greșală de ortografie: lipsa articolelor, lipsa unor litere, greșeli de acord etc.

Sigur că o analiză amănunțită a felului cum colaborează casele de copii cu școlile nu este posibilă în cadrul acestui articol. Un lucru, însă, reiese clar: necesitatea acestei colaborări, necesitatea extinderii experienței bune dobîndite de unele școli și case de copii, pentru ca toți copiii cuprinși în aceste instituții să devină cadre bine pregătite, cetățeni demni și utili în munca de construire a viii noastre noi.

IOANA IONESCU
lector I.P.C.D. București

INTR-O ȘCOALĂ SERALĂ DIN MOSCOVA

Elevii unei școli serale pentru tineretul muncitoresc din Moscova discutînd cu profesora lor înainte de începerea lecției.

Primele zile în școlile-internat

Educăm constructori activi ai comunismului

Școala-internat din Kalinin a primit 910 elevi în vîrstă de 7 pînă la 12 ani, veniți din diferite orașe și sate ale regiunii. Ei au cunoștințe, deprinderi și inclinații diferite. Mulți dintre ei au fost educați în grădinițe de copii, iar unii și-au petrecut vara în taberele sătești și orașenești. Acești copii au căpătat deja deprinderi de comportare civilizată, s-au familiarizat repede cu noua situație din școala-internat și se simt de minute.

Dar la noi au venit și copii care au crescut fără supravegherea cuvenită, sau care nu întodeauna au simțit influența binefăcătoare a colectivului.

A crea în asemenea condiții un colectiv încheșat de copii este un lucru nu tocmai ușor, care cere vreme îndelungată și multă muncă. Aceasta este o sarcină însemnată a noastră, pe care ne străduim s-o rezolvăm.

Avem condițiile necesare pentru aceasta. Școala noastră este bine utilată, în clădirea cu patru etaje se găsesc dormitoare, săli de clasă, camere de odihnă, o bibliotecă, o sufragerie, o sală de sport, un atelier de șimplărie. Pentru organizarea vieții culturale și sportive a copiilor școala dispune de inventar sportiv, de un aparat de filmat, de televiziune.

Există un colectiv bun de profesori

și educatori. Astfel de tovarășii ca O. A. Ceaghina, V. I. Mihailova, E. A. Kabanova, A. E. Obrazjova, N. I. Loșkareva, S. N. Dmitriev și E. V. Makarova, sînt necuple o experiență însemnată, cunosc bine psihologia copilului.

În școală lucrează și pedagogii tineri, începători. O calitate prețioasă a acestora este dorința lor aprinsă de a lucra cît mai bine în profesionele aleasă. Munca comună a pedagogilor experimentați și a celor tineri are o influență binefăcătoare asupra activității noastre.

Am început lupta pentru formarea colectivului de elevi cu prelucrarea „regulamentului pentru elevi”, în care sînt redată amănunțit regulile purtării școlarelor.

Nu scăpăm din atenția noastră nici un caz de încălcare a disciplinei și, îndosebi, urmărim ca fiecare elev să se poarte cu grijă față de bunurile școlii, față de manuale, față de îmbrăcămintea și încălțămînta proprie.

Chiar în prima zi s-a organizat patronajul claselor a IV-a și a V-a asupra claselor I-a și a II-a. Dimineața, copiii mai mari ajută celor mici să se spele și să-și aranjeze patul, li învață cum să-și lege gîtleu-

rile la ghețe. În timpul zilei se joacă cu ei, li înșoseș la plimbare.

În sălile de clasă, în dormitoare, pe coridoare, în camerele de odihnă, în sufragerii, au fost puși elevi de serviciu. Un factor important pentru încheșarea tînărului colectiv îl constituie, desigur, munca. Noi am început să-i deprindem pe elevi cu munca chiar din prima zi a sosirii lor în școală. Fiecare elev este obligat să-și îndeplinească în ordine — singur, sau cu ajutorul celor mai mari — patul, să-și curețe hainele și încălțămînta, să-și coase nasturii. Elevilor din clasele a IV-a și a V-a li s-a impus obligația să spele podelele din dormitoare, să îngrijească și să stropescă florile și să curețe după lecții încăperea clasei.

Copiii din clasa a III-a răspund de curățenia curții școlii.

Acum se organizează atelierul de șimplărie. Nu peste mult timp elevii vor începe să învețe șimplăria.

Sarcina noastră cea mai însemnată este de a forma din elevii oameni cu o cultură multilaterală, care să cunoască bine bazele științelor. Pentru aceasta trebuie să ridicăm lecțiile la un nivel înalt. Dar aici întîmprim multe greutăți. Mulți elevi, îndeosebi din clasele mici, nu au aproape nici o

Cu ajutorul stațiunii de mașini și tractoare

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Comitetului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală a preocupat și preocupă în mod permanent colectivul cadrelor didactice de la școala de 7 ani din comuna Balaciu, raionul Urziceni. Încă înainte de deschiderea noului an școlar, într-o ședință a consiliului pedagogic, cadrele didactice de la această școală au dezbătut pe larg sarcinile cu privire la politehnizarea învățămîntului și posibilitățile de realizare a acestor sarcini în funcție de specificul școlii și al satului. Ceea ce a interesat în mod deosebit cadrele didactice a fost asigurarea legăturii cu S.M.T.-ul din comună și luarea primelor măsuri cu privire la politehnizare, utilizînd mijloacele și posibilitățile pe care S.M.T.-ul le are pînă la dispoziția școlii.

În acest scop, sub conducerea organizației de partid și cu sprijinul organizației de masă din comună s-a ținut o ședință în care s-au discutat posibilitățile de aplicare a Hotărîrii. Cu acest prilej s-a hotărît ca S.M.T. Balaciu să patroneze școala de 7 ani din această comună și să contribuie cu posibilitățile de care dispune la punerea bazelor învățămîntului politehnic. S-a întocmit apoi actul de patronare a școlii de către S.M.T. și s-a elaborat un proiect de măsuri privind obiecti-

vele concrete ale politehnizării. Conducerea S.M.T.-ului s-a angajat ca prin tehnicienții de care dispune, în special prin tovarășul inginer mecanic Paul Tudose, să organizeze cu elevii un curs de cunoaștere a tractorului și a celorlalte mașini agricole: semănătoarea, secerătoarea și balaciu se străduiesc să familiarizeze pe elevi cu problemele producției agricole, ajutîndu-i astfel să-și aleagă profesia.

CONSTANTIN COJOCARU
directorul școlii de 7 ani — Balaciu

Sub îndrumarea învățătorului Ion Butuc, elevii vor studia motorul cu explozie. În acest scop un motor cu explozie a fost expus într-o sală a școlii.

Numeroși elevi din clasele V-VIII au cerut să fie înscrși în cercul tinerilor tractoriști și mecanicizatori. La selecționarea elevilor pentru acest cerc se vor lua în considerare și condițiile de muncă ale fiecărui elev pentru a preîntîmpina astfel supraîncărcarea acestora.

Luptînd pentru realizarea învățămîntului politehnic, cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Balaciu se străduiesc să familiarizeze pe elevi cu problemele producției agricole, ajutîndu-i astfel să-și aleagă profesia.

Pentru o mai bună desfășurare a învățămîntului seral

În Ministerul Învățămîntului a avut loc de curînd o ședință de lucru la care au participat delegații ai Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. și ai Comitetului Central al U.T.M., precum și delegații ai unor ministere pe lângă ale căror întreprinderi funcționează școli pentru tineretul muncitoresc.

Cu acest prilej s-a analizat activitatea desfășurată pînă acum de școlile și secțiile serale pentru tineretul muncitoresc și s-a decis să se asigure o mai bună desfășurare a învățămîntului seral. Astfel, s-a hotărît ca ministerele tutelar să trimită întreprinderilor îndrumări scrise cu privire la sarcinile ce le revin și la modul în care urmează să realizeze aceste sarcini. Așa, de pildă, urmează să se introducă pentru elevii carnet de frecvență. Căderile în întreprinderi și responsabilii organizațiilor de masă vor controla frecvența la cursuri a ele-

vilor și vor analiza în ședințe de lucru activitatea acestora. Elevii care frecventează regulat cursurile și obțin rezultate bune la învățătură vor fi popularizați prin ștafetele de radio-amplificare, prin gazetele de perete, sau vor fi premiați cu trufanși la învățătură.

Potriviți H.C.M. cu privire la organizarea și funcționarea școlilor serale de cultură generală pentru tineretul muncitoresc și s-a decis, în întreprinderi sînt obligate să nu mai folosească elevii în turele de noapte, să nu-i trimită în delegații artistice sau sportive care-i împiedică să se pregătească temeinic pentru cursuri.

Ținînd seamă de constatările făcute pe teren și de propunerile unor delegații ai ministerelor, s-a hotărît ca întreprinderile să acorde o mai mare atenție asigurării condițiilor materiale ale acestor școli (Inzețirea cu material didactic, cu mobilier și utilaj etc.). În acest scop,

Prin mijloace locale

În vederea asigurării bazei materiale a școlilor, pedagogii folosesc tot mai larg posibilitățile locale care au ca rezultat, pe lângă crearea unor condiții mai bune de funcționare a procesului de învățămînt, și însemnate economii.

Astfel, prin grija cadrelor didactice, a ștafetelor populare comunale și a comitetului de părinți, școala elementară din satul Cetelele, comuna Făurești, raionul Lăpuș, a putut fi aprobizionată cu combustibil pe întreg anul școlar numai prin mijloace locale, fără a se cheltui nimic din fondurile bugetare. În acest scop au fost adunate și transportate în curtea școlii crăcițe, așchile și resturile de material lemnos nejoșos, rezultate din tăiatul și fasonatul lemnului pentru construirea obinelor culturale care se clădește în acest sat. Prin aceasta au fost realizate economii în valoare de circa 3000 lei.

DUMITRU IONESCU

La școala tehnică de hidroameliorații

A doua serie de țigari a început de curând cursurile în anul III la Școala tehnică de hidroameliorații din orașul Brăila. Unii dintre ei au părăsit doar de câteva luni băncile școlilor medii și au încă proaspete în minte cunoștințele de fizică, de matematică și de chimie, alții de necesare pentru înțelegerea și însușirea cunoștințelor tehnice pe care le studiază acum. Alții, care au absolvit școala medie acum câțiva ani, dacă au sînt înzestrați cu cunoștințe și deprinderi practice tehnice prețioase pe care le-au câștigat la locul de muncă...

Acum să înțelegem pe deplin procedeul de măsurare cu ajutorul acestora deosebite lipseau lișele și întinzătoarele, anexele necesare la efectuarea măsurătorii. Elevii n-au putut înțelege nici construcția podometrului pentru că nu aveau în față. Fără îndoială, lecția tov. Arhip ar fi fost mult mai reușită dacă elevii aveau posibilitatea să observe fiecare instrument în parte, direct sau măcar desenat pe o planșă.

În școala se resimte foarte mult lipsa mașinilor de calcul atît de folosite în lucrările topografice, a instrumentelor de măsurat, a planșelor, a șchițelor. Înțelegerea școlii, cu toate acestea se poate realiza nu numai prin sprijinul Ministerului Învățămîntului și Ministerului Agriculturii, care trebuie să se preocupe de această problemă, dar și din inițiativă locală.

La școala medie nr. 1 din Craiova învățtoarea Adela Darbu predind o lecție de citire elevilor ei din clasa I-a.

Pentru o temeinică pregătire practică a studenților

A trecut mai bine de o lună de cînd studenții și cadrele didactice de la Institutul de mine, la fel ca și cei din celelalte institute de învățămînt superior din țară, au început cursurile. Problema principală către care se îndreaptă atenția personalului didactic din universități și institute este legarea muncii didacticești și științifice cu producția. Congresul al II-lea al P.M.R. a trasat învățămîntului superior sarcini deosebit de importante: de a acorda o mai mare atenție însușirii de către studenți a tehnicii celei mai avansate, a-î înarma cu cunoștințe de bază referitoare la organizarea procesului de producție, printre o temeinică organizare a activității lor practice.

Conducerea Institutului a luat imediat măsuri în vederea electrării de către studenți a unor aplicații practice în producție. Pentru toți studenții sînt prevăzute în fiecare semestru aplicații practice de 3-6 zile în diferite regiuni ale țării, în întreprinderi miniere cele mai bine utilitate. Catedra de exploatare miniere, spre exemplu, a programat aplicații practice la minele din Valea Jiului pentru studii săpării puțurilor și al metodelor de exploatare. Catedra de geologie și mineralogie a programat să facă cu o grupă de studenți de la secția de hidrogeologie anul IV aplicații practice pe Valea Ialomiței, pentru a studia problemele geologice legate de amenajările hidroenergetice, iar cu studenții de la secția de prospectivă geologică se vor face aplicații practice la cîteva șantiere de explorări geologice.

Unele cadre au prevăzut pentru semestrul I vizite de studiu cu studenții în întreprinderi. Catedra de electrotehnică va organiza asemenea vizite cu studenții anului IV la întreprinderile Dinamo, Uzinele Grozăvești și Electroparlat. Aici studenții vor studia nemijlocit construcția utilajelor electrice trigizotoase, specifice minierii, încercări la bancurile de probă ale utilajelor construite, manevre în stațiile de transformare etc. Practica pe care au desfășurat-o studenții în producție în vara aceasta a dat multe rezultate satisfăcătoare. Astfel studenții au putut participa direct la lucrări de deschidere și de a-banare în minele din Valea Jiului și Anina, la controlul privind climatul și aerul minelor.

Inarmîndu-se cu cunoașterea acestor probleme, studenții se vor pregăti mai temeinic pentru vîntoarea lor activitate în producție. În acest an școlar practica de vară se va desfășura în condiții și mai bune. În acest scop conducerea Institutului și-a propus să organizeze practica pe grupe și pe echipe de studenți care vor executa efectiv anumite lucrări practice în întreprinderi sub îndrumarea cadrelor didactice. De asemenea, va organiza tabere de practică pe lingă întreprinderile cele mai bine utilitate.

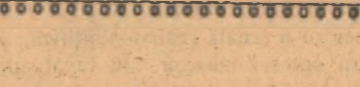
Din realizările unui profesor fruntaș

(De la subredacția noastră din Cluj) Un exemplu demn de urmat printre cadrele didactice din regiunea Cluj îl constituie activitatea profesorului I. Viehmann în afară de clasele și activitatea științifică. Colectivul laboratorului, alcătuit din 7-11 elevi, recrutați la începutul anului școlar prin concurs, constituie nucleul de organizare și conducere a întregii activități. Dintre membrii colectivului se asigură cadrele de conducere ale cercurilor. Colectivul își desfășoară activitatea în laboratorul școlii, conform unui plan de muncă întocmit pe un an de zile. Realizările mai importante ale acestui colectiv constau în înființarea și întreținerea colului naturii vii, populat cu animale de diferite specii, înțelegerea laboratorului și a muzeului de științe naturale cu material didactic și popularizare științific prin referate lunare în școlile de proiectii.

Formele de organizare în care se desfășoară activitatea condusă de profesorul Viehmann în afară de clasă sînt: colectivul laboratorului, cercurile de elevi și asociația științifică. Colectivul laboratorului, alcătuit din 7-11 elevi, recrutați la începutul anului școlar prin concurs, constituie nucleul de organizare și conducere a întregii activități. Dintre membrii colectivului se asigură cadrele de conducere ale cercurilor. Colectivul își desfășoară activitatea în laboratorul școlii, conform unui plan de muncă întocmit pe un an de zile. Realizările mai importante ale acestui colectiv constau în înființarea și întreținerea colului naturii vii, populat cu animale de diferite specii, înțelegerea laboratorului și a muzeului de științe naturale cu material didactic și popularizare științific prin referate lunare în școlile de proiectii.

Cuprinde două activități distincte: ședinta la care se prezintă referatele și ședințele de muncă practică. Colectivul cercului de împiere reușit să experimenteze cu rezultate bune o metodă mai simplă de împiere, care asigură reducerea timpului confecționării piesei, înălturînd totodată supraincercarea elevilor. De asemenea, s-a obținut o soluție de conservare în care arseniul de sodiu, greu de procurat, a fost înlocuit cu arseniul de plumb, substanță cu ajutorul căreia se obțin aceleși rezultate.

În fiecare an, un număr însemnat de elevi și cadre didactice participă la diferite excursii prin țară, cunoscînd cu acest prilej faună și flora patriei, precum și realizările oamenilor muncii. În timpul acestor excursii a fost colectat și un bogat material didactic. Activitatea profesorului I. Viehmann a contribuit la formarea unui colectiv de elevi bine înțegat, rezultat al muncii comune și al spiritului de colaborare. De asemenea, prin activitatea acestui profesor au fost introduse în școală elemente de politehnizare datorită cărora elevii au dobîndit importante cunoștințe și deprinderi practice.

M. SCHEIN

Din experiența noastră

Cabinetul pedagogic al regiunii Hînedoara a întreprins încă de la sfîrșitul anului școlar precedent o acțiune intensă pentru experimentarea folosirii în școli a carnetului-vocabular în vederea îmbogățirii, precizării și activizării vocabularului elevilor.

Folosirea carnetului - vocabular

În vederea folosirii carnetului-vocabular se constată o serie de lipsuri. Astfel, unii învățători și profesori nu îndrumă pe elevii lor să introducă în carnetul-vocabular numai cuvintele și expresiile întâlnite la lecțiile de limbă romînă, nu și cele întâlnite la lecțiile de științe naturale, istorie, geografie sau alte obiecte de învățămînt. De asemenea, a fost neglijată evidența cuvintelor și expresiilor introduse în carnetul-vocabular, deși aceasta poate da pedagogului o imagine a dezvoltării vocabularului elevilor și poate constitui pentru ei un stimul, un mijloc de emulație.

Practicarea pedagogului din moment ce cuvintele se introduc în planurile de lecții. Carnetul-vocabular este foarte necesar. El permite pedagogului să fiină o evidență mai precisă și mai ușor de urmărit a cuvintelor și expresiilor însușite de elevi. Carnetul-vocabular este necesar în special pentru educatoarele, care nu pot avea o altă evidență a dezvoltării vocabularului copililor. Analizînd folosirea carnetului-vocabular în școli, cabinetul pedagogic a constatat că acestea folosesc procedee diferite. În legătură cu ordinea în care se introduce în vocabular cuvintele și expresiile noi s-au folosit două procedee. Unii pedagogi, ca de pildă tovarășii N. Sălăjan de la școala de 7 ani din Băcăniți, S. Gribinea, de la școala de 7 ani din Brad și A. Galfă, de la școala de 7 ani din Vața de Jos l-au îndrumat pe elevii să-și noteze cuvintele în ordine alfabetică. Alții tovarășii, ca tov. I. Luca și H. Gherăla de la școala de 7 ani din Brad, precum și cadrele didactice din Hărțășani le-au cerut elevilor să introducă cuvintele în vocabular în ordinea predării lecțiilor. Ambele procedee au dat rezultate bune. Pentru elevii din clasele mai mari, însă, este mai indicată ordinea alfabetică, deoarece această ordine înlesnește găsirea cuvintelor în vocabular.

Prin conștinutul și variata reper-toriul, prin realizările artistice, căde peste 40 de spectacole prezentate în cursul acestui săptămîni în capitala noastră de teatre de păpuși din regiuni scot în evidență, ca o trăsătură din cele mai valoroase ale teatrului de păpuși, bogatul sens educativ pe care fiecare spectacol îl cuprinde. Piesele inspirate din minunatul nostru folclor, basmele cu Feți Frumoși și Ileana Cosînzene, poveștile pline de haz ale îndrăgîtilui humuleșlean din mare cinste biruința binelui asupra răului, le vorbesc copiilor despre înălțarea și înălțarea noastră: dragostea pentru adevăr și dreptate, înfelepciunea și răzviața, aspirația nescăpată spre libertate, omnia, hazul și bunăvoința. Eroii basmelor universale trăiesc pe scena teatrului de păpuși momente emoționante de vitejie, pusă în slujba celor mai luminoase idei. Pufințele piese ce aduc în scenă viața și frîmintările unor eroi noi, școlarii și prietenii de azi, încearcă și ele să răspundă miștelor întrebări ce se nasc sub frunțile netede ale copiilor.

Pentru cetățenii Bucureștilor și pentru cei din multe orașe ale țării, înțînirea zilnică a coloanelor de copii însoșiți de învățători și părinți în drum spre teatru a devenit un tablou obișnuit. Astăzi miș și miile de copii rid și suferă în sălile teatrelor de păpuși, unii din cei mai buni prieteni ai copiilor.

Teatrul de păpuși este o manifestare artistică complexă și multilaterală, dar să nu ignorăm că el mai are menirea de a dezvolta simțul estetic al copilului, dragostea lui pentru frumos, pentru armonios. Fiecare din componențele spectacolului este o manifestare de artă în măsura să colaboreze cu anumite discipline din învățămînt, oferindu-le un material viu și atractiv.

Oare în orele de limbă romînă ar fi un subiect nepotrivit discutarea unui spectacol? El poate oferi teme interesante pentru compoziții care să dezvolte spiritul de observație, gîndirea copilului, să dezvolte și să înalțereze imaginația sa, înălțarea de amintirea emoțiilor trăite în sala noastră.

TOMA PIENARU metodist la cabinetul pedagogic al regiunii Hînedoara.

Să lucrăm împreună

Margareta Niculescu regizoarea a teatrului Tândărică, laureată a Premiului de Stat.

Hulita și disprețuită în trecut de acei pentru care reprezentațiile păpușurilor erau un prilej de neliniște — urzicătoarea limbă a lui Vasilache lîund în țărbață necinstea, venaliața și nedreptatea, neocolind pe boier ca și pe țenic, pe jandarm ca și pe popă, lîundu-se la trîntă, de dragul adevărului, chiar și cu dracul — arta păpușărească era întimpinată cu multă veselie de multimea gata să facă „haz de necaz” în fața paravanului bătrînului păpușar. Datorită miezului lor satiric, reprezentațiile păpușărești, improvizajii pline de haz și de țîlc, s-au bucurat anti de-a rîndul de o mare popularitate. De aceea, Festivalul teatrelor de păpuși are, pe lingă semnificația evenimentului artistic și cultural, și pe cea a valorificării și ridicării la o viață nouă a unei arte ce vechi tradiții în țara noastră, ca deașfel în mai toate țările lumii.

Prin conștinutul și variata reper-toriul, prin realizările artistice, căde peste 40 de spectacole prezentate în cursul acestui săptămîni în capitala noastră de teatre de păpuși din regiuni scot în evidență, ca o trăsătură din cele mai valoroase ale teatrului de păpuși, bogatul sens educativ pe care fiecare spectacol îl cuprinde. Piesele inspirate din minunatul nostru folclor, basmele cu Feți Frumoși și Ileana Cosînzene, poveștile pline de haz ale îndrăgîtilui humuleșlean din mare cinste biruința binelui asupra răului, le vorbesc copiilor despre înălțarea și înălțarea noastră: dragostea pentru adevăr și dreptate, înfelepciunea și răzviața, aspirația nescăpată spre libertate, omnia, hazul și bunăvoința. Eroii basmelor universale trăiesc pe scena teatrului de păpuși momente emoționante de vitejie, pusă în slujba celor mai luminoase idei. Pufințele piese ce aduc în scenă viața și frîmintările unor eroi noi, școlarii și prietenii de azi, încearcă și ele să răspundă miștelor întrebări ce se nasc sub frunțile netede ale copiilor.

Conf. univ. MARTIAN MURGU decanul Facultății de mine a Institutului de mine din București

ȘCOALA FRANCEZĂ ȘI PROBLEMELE EI ACTUALE

Prof. univ. STANCIU STOIAN

Un lucru care izboșește pe oricine vizitează Franța — acum ca și în trecut, dar acum până mai mult ca în trecut — este existența unei mentalități populare, quasi-unanime de zeoasă prejudecă. A trecutului. Această mentalitate a și școlarizării, cu toate aparentele contrarii. Curentele cosmopolite de suprafață nu izbutesc să altereze sentimentele puternic înrădăcinate de atașament față de ceea ce francezii îi plac să numească adesea „Franța eternă”. Această mentalitate este cultivată sistematic, prin școli; dar se formează și spontan, prin trăirea permanentă într-un mediu în care istoria și prezentul a fiecare pas.

Această deosebită prejudecă are francezii și pentru așezămintele de educație ale țării sale. Nu trebuie să ne înșelăm discuțiile aprinse, ce se duc în jurul lor, nici criticele ce li se aduc. Ele toate urmăresc, evident, schimbări; dar niciodată nu se îndepărtează de formele tradiționale. Conștiința francezi stău și ei pe o astfel de poziție. Maurice Thorez a declarat într-un interviu acordat ziarului „Times” în 1946: „Poporul Franței, cu o bogată și glorioasă tradiție, va găsi cel înșuși cădea să spre multă democrație, mai mult progres și justiție socială”. Este de altfel, după cum știm, un punct de vedere în perfectă concordanță cu învățătura marxist-leninistă.

Cum arată organizarea școlară franceză de azi? Așezată pe baze moderne de regimul instalat în Franța după revoluția din 1789, școala franceză se conduce după lege sau fragmente de legi care încep cu legea din 1791. Ultimele modificări mai importante, în sens progresist, i-au fost aduse de regimul Frontului Popular, înaintea ultimului război mondial.

În această complexă și istorică legătură, învățământul francez a concretizat o serie de principii care-i stau la bază:

- Libertatea învățământului este cel dintâi principiu citat în manuale și invocat în orice cazare mai deosebită. Noțiunea de libertate a învățământului are în Franța însă un conținut și o valoare proprie. Ea înseamnă și dreptul părinților de a-și da copiii la orice școală doresc, dar a însemna, mai ales, dreptul pentru orice cetățean de a deșchide școli private. De fapt, pentru acest drept a luptat cu deosebire bizerea, nemulțumită de instrucția laică dată în școlile de stat. Este semnificativ, din acest punct de vedere, faptul că școlile acestea sînt denumite, oarecum ostentativ, „școli liberale”, denaturându-se ideea de libertate a învățământului. Pobriviți principiului libertății învățământului, învățământul francez este socotit ca un „serviciu public” cuprinzînd școli de stat și școli particulare sau „libere”, statul avînd dreptul de control și asupra acestora din urmă — dar numai în ce privește respectarea Constituției, a legilor și moralei.

- Obligativitatea și gratuitatea învățământului constituie al doilea principiu de seamă al sistemului școlii franceze. Pobriviți acestui principiu, printr-o lege a Frontului Popular din 1936 învățământul este obligatoriu de la 6 la 14 ani. Învățământul primar este gratuit din 1881, iar cel secundar din 1933. Gratuitatea învățământului, așa cum se practică este însă, evident, mai mult formală, pentru că ea constă numai în scutirea de taxe. Numai un număr restrins de elevi săraci se bucură de burse și ajutoare, ceea ce face ca pentru ceilalți școala primară să însemne încă o problemă, iar școala secundară să fie propriu-zis prohibitivă. Trebuie să arătăm clar că în ultimii ani fondurile alocate de stat pentru școli au scăzut, în genere, iar inflația le face tot mai insuficiente și pe cele existente.

- Lăicizata învățământului este al treilea mare principiu al sistemului francez de învățămînt. El e pus de obicei al treilea în ordinea însemnății; dar, de fapt, este cel mai juridic, căruia se dau luptele cele mai aprige. În mod obișnuit, laicismul este înțeles în sensul neutralității învățământului public din punct de vedere confesional. Elevii sînt liberi să practice religia de care aparțin și să capele instrucție religioasă, dar numai în a-fara localurilor școlilor publice. În școli este oprită orice propagandă, atît cea religioasă, cît și cea antireligioasă.

- Principiul învățământului laic este adînc înrădăcinat în conștiința poporului francez. Tocmai de aceea el a devenit și devine tot mai sigur cercurilor conducătoare ale statului.

- Un al principiu școlar însemnat este centralizarea administrației. Conducerea supremă a învățămîntului public o are Ministerul Educației Naționale, sub controlul Parlamentului. Teritoriul țării e împărțit în 17 academii. În frunte cu cîte un rector, iar acestea în departamente, în frunte cu rectora stă cîte un inspector de academie. În cadrul fiecărei academii, învățămîntul superior, cel de grad secundar și cel primar, alcătuiesc un tot, cu o singură conducere. Rectorul și inspectorii sînt numiți de ministru. Planurile și programele de învățămînt sînt elaborate de către ministere, acestea pentru întreg învățămîntul public, după cum uniformă și condusă de stat este și pregătirea cadrelor didactice.

- Un ultim principiu îl constituie caracterul public al examenelor, concursurilor și diplomelor. Școlile particulare sau „libere” pot să țină și ele examene și să acorde diplome, dar acestea n-au o valoare oficială. Excepție fac numai unele școli particulare de învățămînt tehnic, ale căror diplome se bucură de recunoașterea statului.

- Cu ajutorul examenelor și diplomelor, statul are un mijloc de control în plus asupra învățămîntului particular.

Așezămîntele școlare din Franța, realizate pe baza acestor cinci principii, se împart în patru categorii sau „ordine” de învățămînt:

- Învățămîntul de gradul I (școlile primare elementare) este primul „ordin”. El e obligatoriu de la 6 la 11 ani pentru toți copiii, iar de la 11 la 14

este departe de a reda toată complexitatea lui. În plus ea nu poate indica nici spiritul, viața adevărată a sistemului. Numai evoluția istorică a sistemului ne explică acest lucru. În adevăr, diferitele grade de învățămînt din Franța au origini deosebite. Învățămîntul superior (universitatea) și cel secundar, legat de universitate, s-au format în evul mediu, în atmosfera aristocratică a vremii. De atunci el s-a schimbat mult, dar ceva din spiritul aristocratic inițial s-a păstrat și după revoluția burgheză și se mai păstrează. Și azi, de pildă, în documentele școlare oficiale se arată că școlii învățămîntului de grad secundar este „de a forma elitele naționale” sau chiar că el este „un învățămînt al elitei”.

Învățămîntul de gradul I s-a născut din irantăritate revoluției burgheze și a fost promovat de elementul republican laic. Numai lui s-a putut aplica mai din plin cele cinci principii de bază ale sistemului și cu deosebire ideea unui învățămînt public în sensul de învățămînt de stat „comun tuturor cetățenilor, grațios...” și divizat în trei trepte progresive” (Legea din septembrie 1791).

Spiritele progresiste au militat în tot cursul secolului al XIX-lea pentru o „școală unică, democratică, în care primarul, secundarul și superiorul să formeze o unitate accesibilă în mod egal tuturor cetățenilor, în care cele trei trepte să se suprapună progresiv”. Datorită contradicțiilor sociale și spiritului degajat din ele, însă, cele două mari ramuri ale învățămîntului (învățămîntul superior și secundar de o parte, cel primar de alta) s-au dezvoltat mai mult separat, juxtapunîndu-se. Abia în ultimele două decenii se manifestă mai evident o tendință de revenire la ideea inițială republicană a școlii unice.

Marea bătălie care s-a dat în tot acest timp a avut ca obiectiv ideea învățămîntului laic de stat. Ideologia revoluționară burgheză a preconizat un învățămînt unitar de stat, pe baze laice. Biserica nu se putea împăca însă cu această idee și, odată cu restaurația, iar apoi sub Republica a II-a și Imperiu, lupta n-a încetat: pînă nu s-a făcut o breșă în ideea învățămîntului monocoal de stat. Legea care a consacrat „libertatea” învățămîntului, în sensul dreptului pentru particulari și al mai ales pentru biserică de a avea școli proprii, este legea din 30 iunie 1850, iar legea din 30 iunie 1881 era încă dintr-un spirit laic și demagogic. Cu toate acestea, în Franța s-a păstrat încă o mare parte din tradiția laică și progresistă. În aplicare, Spiritul republican laic a înlocuit și mobilizat marea majoritate a înșăcitorilor în apărarea pozițiilor sale.

Lupta împotriva bisericii, înșăcările cu puternice rezerve și tradiții, s-a lăsat și nu este ușoară, iar statul, direct, nu putea susține singur lupta într-o ordine de clasă cu atît de evidente elemente contradictorii. Acesta fapt socotim că se datorase organizarea treptată a mișcărilor laice mai întîi într-o ligă laică (1867) și apoi în „Liga franceză pentru învățămînt”, cu sediul în „Comandăria franceză a Opreșorilor” (1925).

„Liga franceză pentru învățămînt” este astăzi o instituție puternică, avînd la bază, în fiecare localitate o „amicăli” sau „camion laic”, adunare în federații departamentale, iar acestea în rândul lor, reunite în „Comandăria”. De la Jean Macé, înșăcitorul ei și pînă azi, în fruntea Ligii au stat personalități de mare prestigiu, iar cuvîntul ei a stat mereu pentru democratizarea învățămîntului și trasat sarcina întăriții luptei pentru o școală realist-științifică, pentru accesul maselor în învățămîntul de gradul II și superior, pentru abrogarea legilor anti-laice, pentru imbucărea învățămîntului primar elementar și a celui tehnic — într-un cuvînt, pentru tot ce poate face din școala franceză păstrătoarea glorioasă a curcerii ale culturii naționale franceze, pentru tot ce poate contribui la dezvoltarea lor mai departe. O luptă deschisă a declarat, în același sens, Partidul Comunist Francez împotriva campaniei cosmopolite de desnaționalizare a învățămîntului și a culturii franceze, dusă pe teme ca „bilingvism obligatoriu”, „comunitate europeană”, „unitate occidentală” etc.

Poate că ne înșelăm, dar față de aștitudine ei din trecut Liga a mai pierdut pară din combativitate și a oficializat oarecum Lipsa de documentare completă nu ne permite să analizăm aci cauzele acestei deșchise. E destul să arătăm, însă, că a fost nevoie ca alături de Ligă să ia naștere, în ultima vreme, și o „Mișcare pentru apărarea copilului”. Aceasta nu are resursele celei dintîi și este mai puțin organizată, dar e mai combativă, pe poziții progresiste și democratice mai ferme. Faptul e semnificativ. Într-o „Mișcare” și „Liga” se de-

Crește criminalitatea în rîndurile tineretului vest-german

Opinia publică vest-germană este din ce în ce mai îngrijorată de faptul că în ultimii ani se constată o continuă creștere a criminalității în rîndurile tineretului.

O serie de deputați social-democrați au ridicat această problemă chiar în cadrul unei sesiuni a senatului vest-berlinez. Ei au subliniat că situația în ceea ce privește criminalitatea în rîndurile tineretului vest-german este „extrem de gravă”.

Care sînt cauzele acestei situații? Răspunzînd la această întrebare deputatul social-democrat Stein a arătat că printre principalele cauze se numără romanetele de proastă calitate care se bucură în Germania Occidentală de o largă răspîndire, precum și filmele cu gangsteri care constituie o adevărată școală a crimei.

Presă de asemenea dezbate în coloanele sale această problemă. Ziarul „Westfaelische Rundschau” subliniază, bunăoară, că un mare număr de tineri vest-germani sînt pur și simplu perversiți de filmele pe care le vizionează și de literatura care le

O carte bogată în sugestii: „MUNCA DIRIGINTELUI” (culegere de articole)

Ancușita în Editura de stat didactic și pedagogică a culegerii de articole sub titlul „Munca dirigintelui” umple un gol de mult resimțit în literatura pedagogică de specialitate. Ea se situează pe linia preocupărilor Ministerului Învățămîntului și Institutului de științe pedagogice de a promova dezvoltarea științei pedagogice autototale prin generalizarea experienței pedagogice pozitive. Necesitatea unei asimilații alegerii era vădită mai imperios resimțită de către dirigintii, cu cît în anii de după reforma învățămîntului în publicistica de specialitate au apărut prea puține materiale de îndrumare în legătură cu munca dirigintelui. Inexistența unui îndrumător metodic sporea confuziile în unele domenii de activitate. Apariția „Regulamentului dirigintelui” a introdus oarecare ordine în diversitatea opiniilor pricioare la munca dirigintelui. Dar regulamentul nu putea rezolva problemele metodice ale acestei munci, probleme în care opiniile erau mai contradictorii. Culegerea de mai sus vine să îmbunătățească în parte, acest gol.

Cele douăsprezece articole cuprinse în culegere prezintă munca dirigintelui în aspecte ale celei mai importante. Așa, de exemplu, problema educării disciplinei conștiente este tratată de toc. Radu Lungu, de școala medie nr. 4 din București și de toc. Titus Mircea, de școala de 7 ani nr. 19 din Orașul Stalin. Problema cunoașterii particularităților elevilor este dezbătută de toc. Alexandru Buncescu, de școala pedagogică mixtă din Cîmpulung-Muscel și de toc. Constantin Popescu, de școala medie nr. 4 din Cluj. Acest mod de a trata problemele mai importante este foarte util. Pe lîngă faptul că cititorului i se oferă po-

stibilitatea de a compara diferitele metode și procedee, i se dă și prilejul de a vedea cum se pune problema respectivă în clase diferite sau în școli diferite și de a ajunge astfel la concluzii mai temeinice.

Deși unele probleme ca asigurarea succesului în învățătura, organizarea colectivului de copii, munca dirigintelui cu părinții sau cu organizația de pionieri sînt tratate în articole speciale, avîndu-se în vedere importanța lor, au fost ridicate și în cadrul altor articole. De altfel, divizarea muncii dirigintelui pe probleme e făcută mai mult din motive didactice, deoarece această muncă e complexă și variată ca înșiși viața elevilor pe care trebuie s-o cuprîndă.

Culegerea de articole privind munca dirigintelui nu epuizează — cum de altfel se arată în prefața — întregul conținut al muncii lui, ci încearcă doar să prezinte laturile esențiale ale acestei activități. Măsura în care Institutul de științe pedagogice a reușit să sezeze aspectele cele mai esențiale ale activității educative și precizarea cu care autorii articolelor au reușit să trateze aceste aspecte vor putea fi apreciate însă pe deplin nu numai la lectura cărții, ci cu prilejul verificării ei în practică.

Apariția acestei culegeri este, incontestabil, un fapt pozitiv și acest lucru a fost subliniat în primele rînduri ale acestor note. Sototim însă util să atragem atenția asupra unor eventuale atitudini greșite care s-ar putea naște din lectura ei.

Desigur că majoritatea dirigintilor o vor citi, o vor studia și vor confrunta experiența lor cu cele prezentate în culegere. Unele sugestii date de autorii articolelor vor fi înșuși și experimentate. Datorită spiritului dogmatic care

mai dăinuie pe alocuri, s-ar putea manifesta la unele cadre didactice tendința de a aplica mecanic experiența prezentată în această culegere. O astfel de practică trebuie evitată și combătută. Să nu uităm niciun moment că metodele și procedeele nu au valoare în sine, ci valoarea lor e determinată de cel care le aplică și mai ales de modul în care le aplică.

Mult rău produce activității instructiv-educative și insuficiența informării pedagogice și psihologice a unor dirigintii. De altfel, această lipsă de informare se atestă de multe ori și alți nepăsători cadrelor, cît înșeși lipsii unor lucrări științifice din domeniul psihologiei pedagogice sau al psihologiei educației. Datorită acestui fapt, nu de puține ori găsești în caracteristicile pedagogice sau în jurnalele unor dirigintii expresii din arsenalul psihologiei idealiste.

De aceea socotim necesar să subliniem că numai lectura culegerii îngrîșite de Institutul de științe pedagogice, oricit ar fi de bogată în sugestii, nu poate rezolva toate problemele ridicate de îndrumarea metodică a dirigintilor.

Trbuie dezbătute de acum înainte o serie de probleme deosebite de actuale pentru școala noastră dar pe care autorii materialelor din culegere le-au tratat numai tangențial sau le-au tratat de loc: problema raporturilor dintre băieți și fete, sistemul de conducerea, problemele educative ale adolescenței și preadolescenței, colaborarea cu familia etc. Fiecare din aceste probleme poate constitui obiectul unui studiu pentru dirigintii și, în același timp, titlul unei culegeri similare cu cea de față.

Prof. ION DRAGAN
Arad.

Un mijloc de aprovizionare a oamenilor muncii cu cărți

Pentru a veni în sprijinul cititorilor din întreaga țară care doresc să-și procure cărțile de care au nevoie, a fost înființată în București LIBRARIA „CARTEA PRIN POSTĂ”.

Adresă: strada Librăriei „Cartea prin postă” puteți obține contra ramburs lucrări din orice domeniu de activitate.

Pentru a vă informa asupra lucrărilor care vă interesează, cereți librăriei „Cartea prin postă” din București sau oricărui alte librării din țară prospecte și liste de cărți nou apărute.

Librării „Cartea prin postă” răspunde la toate comenzile primite.

Cuvîntul cititorilor

La numărat... cîinii

Sînt puțini președinți de sfaturi populare care n-au înțeles pînă acum felul cum trebuie să sprijine școala și cei ajutor pot care cadrelor didactice în îndeplinirea sarcinilor obștești. Din păcate, însă, se mai găsesc. Unii dintre ei este și tov. Grigore Sava, președintele comitetului executiv al sfatului popular din comuna Pârtești de Sus, raionul Gura Humorului.

Intr-o bună zi, tov. Grigore Sava a dat fuga la școală și a cerut directorului să-i pună la dispoziție cadrele didactice în vederea efectuării numărării cîinilor din comună. O

nimerise tocmai cînd învățătorii se aflau în toată muncii pentru pregătirea deschiderii anului școlar. Pe tovarășul președinte însă nu-l interesa aceasta. Așa că a ordonat învățătorilor să respecte porunca. Și astfel tot. Dan Pamfil și este și tov. Grigore Sava, președintele comitetului executiv al sfatului popular din comuna Pârtești de Sus, raionul Gura Humorului.

Învățătorii comunei Pârtești de Sus au înțeles întotdeauna să sprijine sfatul popular, dar nu înțeleg să facă anumite munci care nu au nimic comun cu sarcinile lor educative și culturale.

ALEXANDRU POPOVICI

De ce atîta subapreciere și lipsă de interes ?

Fondul premial al cadrelor didactice din raionul Hirșova este minuit de către președintele și secretarul comitetului executiv al sfatului popular raional. Din păcate, aceștia tovarășii nu țin seama de propunerile secției de învățămînt, cea mai în măsură, de fapt, să aprecieze activitatea profesională și obștească a cadrelor didactice din raion. Pentru a masca subaprecierea pe care o manifestă față de organele secției de învățămînt, el cer în mod lornu: sefului secției de învățămînt tablou cu numele cadrelor didactice care merită a fi premiate, pentru că apoi să nu premieze pe aproape nici unul din cei propuși de secție. În trimestrul II al acestui an, de pildă, au fost înlocuți de pe tabelul prezentat de secție șase tovarășii propuși pentru a fi premiați, deși acesta avea și aprobarea secției de învățămînt a regiunii Constanța.

Ca urmare a unei asemenea atitudinii, secția de învățămînt a raionului Hirșova nici nu știe la ce valoare se ridică premiile ce se distribuie trimestrial cadrelor didactice din raion.

De fapt acesta nu este singurul aspect al subaprecierii pe care o manifestă comitetul executiv față de secția de învățămînt. Fără a ține seama de numărul cadrelor care lucrează la această secție, de importanța sarcinilor lor, comitetul executiv al sfatului popular raional Hirșova a dispus prin luna iulie ca sediul secției de învățămînt să fie mutat într-o clădire aneacă a întreprinderii pentru creșterea animalelor din orașul Hirșova. Ori de cîte ori plouă, așa pătrunde în interiorul acestei clădiri făcînd imposibilă munca tovarășilor care lucrează aici.

Întrebăm comitetul executiv al sfatului popular raional Hirșova: de ce atîta subapreciere și lipsă de interes față de secția de învățămînt ?

I. BADICA

N-a trecut însă mult timp și peste

capul cadrelor didactice din acest raion a mai căzut o năpastă. Din neglijența îngrijitorului secției de învățămînt a mori un cal care li aparținea acestora. Veți întreba poate ce legătură există între cadrelor didactice și moartea calului secției de învățămînt. Faptele au dovedit, pe semne, că există o strînsă legătură. Numai astfel se explică hotărîrea secției ca fiecare învățător și profesor să plătească suma de 5 lei pentru cumpărarea unui cal.

Cît timp vor mai dăinu asemenea practici ?

I. DUMITRU

Practici vechi

La plata salariilor pe luna septembrie secția de învățămînt a raionului Fălcițeni a hotărît să rețină fiecărui învățător și profesor cîte 1 leu. Motivul este că tovarășii care lucrează la raion sunt lipsiți de pensii.

Întrebăm comitetul executiv al sfatului popular raional Hirșova: de ce atîta subapreciere și lipsă de interes față de secția de învățămînt ?

I. BADICA

N-a trecut însă mult timp și peste

capul cadrelor didactice din acest raion a mai căzut o năpastă. Din neglijența îngrijitorului secției de învățămînt a mori un cal care li aparținea acestora. Veți întreba poate ce legătură există între cadrelor didactice și moartea calului secției de învățămînt. Faptele au dovedit, pe semne, că există o strînsă legătură. Numai astfel se explică hotărîrea secției ca fiecare învățător și profesor să plătească suma de 5 lei pentru cumpărarea unui cal.

Cît timp vor mai dăinu asemenea practici ?

I. DUMITRU

Învățători și profesori !

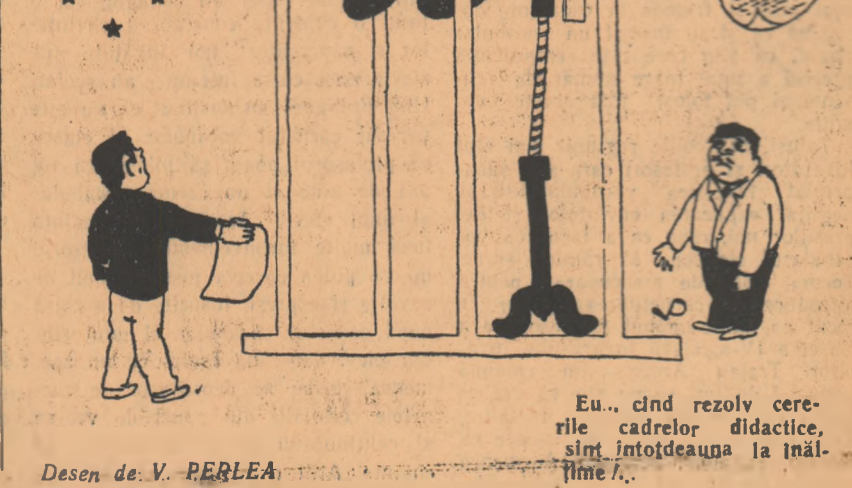
Cereți în toate librăriile: „Eminescu revizor școlar” de Mircea Ștefan.

„Opere pedagogice alese”, vol. I de K. D. Ușinschi.

„Poemul pedagogic” de A. S. Makarenko, ediția a III-a.

Informație

Se atrage atenția profesorilor de limba rusă de la școlile cu limba de predare maghiară că în programa de limba rusă pentru clasele VIII-X, la pag. 33, se dau instrucțiuni speciale pentru aplicarea programelor în aceste școli.

Desen de V. PERLEA